

Hentet fra www.siervi.no, et resurssmaterieell utarbeidet av kirkelig dialogcenter I samarbeid med mellomkirkelig råd.

Aktuelt for kirkene: Forslag til 2 - 3 timers opplegg

- Hva sier vi når flyktningene kommer til Norge?
- Hva gjør vi?

«Det er krise i Europa. Flyktningene strømmer inn over de europeiske grensene, og flommen av flyktninger er også kommet til Norge. Gjerder bygges, politi og militære prøver å stoppe strømmen og innstramninger i flyktningpolitikken debatteres heftig i Norge og i hele Europa.»

Dette er noen av de triste og skremmende fremstillingene av situasjonen som møter oss i avisene og på de sosiale mediene. Fremstillingen er veldig ensidig negativ. Stemmer dette bildet? Hvordan påvirker fremstillingene oss? Hvem er egentlig flyktningene? Har de rett til opphold? Skjuler det seg «lykkejegere» og terrorister blant dem?

Hva tenker vi – og hva frykter vi – i møte med mennesker med annen bakgrunn enn vår egen? Hva kan (og skal) vi gjøre som kristne i denne situasjonen? Hva sier Jesus og bibeltekster om hvem som hører hjemme i samfunnet vårt? Kanskje det er på tide å tematisere situasjonen i konfirmantgruppen – og særlig hvis det er et flyktningmottak i nærmiljøet?

Det følgende er et forslag til en dobbelt/tretimerssamling for konfirmantene hvor møtet med innvandrere og flyktninger er tema. Leder må selv se hva som er mest relevant for egen gruppe. Dette er forslag hentet fra "Siervi", og for flere øvelser se materialet.

Hentet fra www.siervi.no, et resurssmaterieell utarbeidet av kirkelig dialogsenter i samarbeid med mellomkirkelig råd.

Hva mener vi med ... ? (assosiasjonsøvelse)

Øvelsen er utviklet i samarbeid med Den norske kirke (Den norske kirkes nord/sør - informasjon).

Tid: 20 - 30 minutter.

Utstyr: Papir og penner. Gjerne en tavle eller white board hvis stikkord skal skrives opp for hele gruppen.

Mål:

Reflektere over hvordan vi umiddelbart plasserer mennesker inn i bestemte kategorier og finner på merkelapper på dem vi ikke kjenner. Hvorfor gjør vi det (det er jo helt naturlig å generalisere)? Hva er farlig ved generalisering, og når er det greit?

Gjennomføring:

Få alle i gruppen til å skrive ned på et ark det de tenker på eller assosierer (forklar hva som menes med assosiasjon) med disse ordene eller andre ord du finner mer relevant for deres kontekst. (ca 8-10 min).

1. Bergenser
2. Muslim
3. Lykkejeger
4. Politiker
5. Terrorist
6. Jøde
7. Romfolk
8. Afrikaner
9. Innvandrer
10. Flyktning
11. Flyktningestrøm
12. Syrer

Ta et ord om gangen og spør folk i gruppen hva de assosierte og hvorfor de akkurat knyttet disse assosiasjonene til dette ordet. Noen av disse betegnelse er ikke nødvendigvis negative i seg selv, mens andre helt klart er det. Det betyr at samtalen både må ta for seg hvorfor vi gjør noen betegnelser negative, mens vi andre ganger bruker negative ord på folk uten at vi har tenkt gjennom hva det betyr eller om det er riktig bruk.

Hentet fra www.siervi.no, et resurssmaterieell utarbeidet av kirkelig dialogsenter i samarbeid med mellomkirkelig råd.

Spørsmål til samtale:

- Hva er det som gjør at vi tenker/assosierer som vi gjør?
- Hvor kommer assosiasjonene våre fra?
- Hva er det å stemple noen?
- Hvordan tror du det er å være stemplet?
- Hva kan stempling føre til?
- Hvordan kan vi unngå å stemple andre?
- Hva vil det si å være norsk, og hva vil vi at andre i verden skal tenke om Norge og nordmenn?
- Hvordan møtte Jesus mennesker med en annen bakgrunn enn han selv?
- Hva betyr egentlig våre viktigste verdier som for eksempel: Demokrati, trosfrihet, grunnleggende menneskerettigheter, rett til beskyttelse?
- Hva er kirkens viktigste oppgaver?

Hentet fra www.siervi.no, et resurssmaterieell utarbeidet av kirkelig dialogsenter i samarbeid med mellomkirkelig råd.

Det kommer flyktningmottak til bygda/bydelen (rollespill)

Øvelsen kan også endres til «**Det skal bygges en syrisk - ortodoks kirke**» eller «**Det bygges moské** » hvis det er mer aktuelt.

Interessegruppene kan være svært like det som er skissert i mottakssaken.

Tid: 45 minutter

Utstyr: Tavle eller flip board, tre papirark og tusjer.

Mål: Målet med denne øvelsen er å øve seg på å sette seg inn i den andres ståsted, tenke gjennom deres verdier og overbevisninger, og videre tale andres sak.

Gjennomføring:

Leder forklarer hva som er situasjonen.

Eksempel med flyktningmottak:

En interessegruppe har bedt kommunen bygge et flyktningmottak. Beboerne i nabolaget der flyktningmottaket skal bygges har dannet en aksjonsgruppe mot bygget.

Del gruppen i fire. En gruppe som arbeider for flyktningers rettigheter, en kommunal gruppe (denne gruppen kan være kommuneansatte som skal ivareta fellesskapets interesse – «mellom» de to andre gruppene), en lokal nabolagsgruppe/aksjonsgruppe og de som skal bygge og drive mottaket (f. eks Norsk folkehjelp). La hver gruppe få 15 minutter til å finne ut hva de mener om saken og lage en liste over deres interesser og bekymringer. Når gruppene er ferdig forberedt er det to muligheter for gjennomføring.

En representant for hver gruppe møtes i nye grupper på tre og tre. Disse tre samtaler om hvordan de mener lokalsamfunnet skal løse saken.

Alle gruppene møtes til en plenumsamtale. Der forteller hver gruppe hva de har skrevet ned i løpet av de 15 minuttene. Leder lager en liste på tavla over argumenter/overveielser for hver gruppe. Når oversikten er ferdig, kan leder spørre deltakerne om det er mulig å imøtekomme de andre gruppens interesser og bekymringer.

Hentet fra www.siervi.no, et resurssmaterieell utarbeidet av kirkelig dialogsenter i samarbeid med mellomkirkelig råd.

Uansett hvilken modell leder velger avsluttes samtalen i plenum.

Spørsmål til samtale:

- Hva skal til for at flyktningmottaket kan bygges?
- Hva betyr noe for folks meninger om byggingen av flyktningmottak: økonomi, kulturell identitet, religion, verdier, frykt for det fremmede, osv.?
- Prøv å skille saklige fra usaklige argumenter. Hva gjør de saklige argumentene saklige? Hvorfor er noen argumenter usaklige?
- Kan folk i bygda/bydelen få et eierskap til flyktningmottaket?

Bibelstudie: Lukas 14, 15-24 og 3. Mos 19, 33-34

Tid: 60 minutter

Lukas 14, 15-24

15En av gjestene som hørte dette, sa til ham: «Salig er den som får sitte til bords i Guds rike.» 16Men Jesus sa til ham: «Det var en mann som ville holde et stort gjestebud, og han innbød mange. 17Da tiden for gjestebudet kom, sendte han tjeneren sin av sted for å si til de innbudte: 'Kom, for nå er alt ferdig!' 18Men de begynte å unnskyldte seg, den ene etter den andre. En sa: 'Jeg har kjøpt et jordstykke og må gå ut og se på det. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.' 19En annen sa: 'Jeg har kjøpt fem par okser og skal ut og prøve dem. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.' 20Og en tredje sa: 'Jeg har giftet meg, derfor kan jeg ikke komme.' 21Tjeneren kom tilbake og fortalte dette til herren sin. Da ble husherren sint og sa til tjeneren: 'Gå straks ut på byens gater og torg og hent inn de fattige og uføre og blinde og lamme.' 22Tjeneren kom tilbake og sa: 'Herre, jeg har gjort som du sa, men det er ennå plass.' 23Da sa herren til tjeneren: 'Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt. 24For det sier jeg dere: Ingen av dem som var innbudt, skal få smake festmåltidet mitt.'»

3. Mos 19, 33-34

33Når en innflytter bor i landet hos dere, skal dere ikke gjøre urett mot ham. 34Innflytteren som bor hos dere, skal være som en av deres egne landsmenn. Du skal elske ham som deg selv. For dere har selv vært innflyttere i Egypt. Jeg er Herren deres Gud.

Bakgrunn for Lukasteksten:

Sosial kontekst

Måltidet stod sterkt i Middelhavsområdet som uttrykk for sosiale bånd og fellesskap. Lukas plasserer Jesus ofte ved bordet som et symbol på hans status som lærer så vel som profet. I denne fortellingen er stemningen spent. Jesus er invitert til en av fariseerne ved rådet, det er sabbat, og de holder ham nøye under oppsikt (Luk. 14, 1-3). Det er det religiøse og juridiske lederskapet Jesus snakker til.

Avvisning av invitasjonen

Det er tre unnskyldninger for ikke å komme til måltidet: jordstykket, oksene og giftermålet. Alle er gode grunner for ikke å komme. I lovteksten i 5. Mos. 20, 5-7 er dette grunner som til og med unntar mennesker fra å delta i hellig krig: bygging av hus, planting av vingård (jordstykket og oksene) og giftermål. I fortellingen skjønner

vi som lesere at selv slike grunner ikke er gode nok. Invitasjonen dreier seg hverken om hellig krig eller et vanlig festmåltid, men om Guds rike. Fortellingen kan leses som en kritikk av ledelsen i folket som holder på sin makt og er så opptatt med sitt eget at de ikke kan lytte til kallet fra de marginaliserte, stemmen fra den og de «andre» i samfunnet.

De nye gjestene

Lukas lar Jesus fortelle om invitasjoner som strekker seg langt ut over det som var sosialt tillatt i datidens samfunn. Ikke bare falt de syke inn under kategorien av de som var urene. Når rammene utvides til «veiene og stiene» åpner Jesus opp for at Gudsriket også gjelder for hedningene. Kontrollen over hvem som inkluderes i det sosiale fellesskap blir fravristet de menneskelige lederskap og plassert inn i perspektivet av Guds rike.

Gjennomføring:

Sitt i ring. Gjerne på gulvet eller med en ring av stoler. Alle leser et vers eller en del av teksten hver.

Spørsmål til samtale:

- Hva handler denne teksten om, og handler teksten om flere ting (er det flere handlingsnivåer i teksten)?
- Hvor langt strekker gjestfriheten til mannen seg *egentlig*? Er den grenseløse gjestfriheten et resultat av at noen sier nei, eller er det bare et virkemiddel i teksten?
- Hva tenker du om unnskyldningene (Les gjerne 5. Mos. 20, 5-7)?
- Hva er konkrete invitasjoner du kan få i dag? Er det noen av dem som likner denne historien, eller opplever du at det blir å strekke det for langt?
- Vi har nettopp hatt øvelser som utfordrer oss på hvordan vi tenker om andre («Hva mener vi med ... ?») og hvordan vi forholder oss til det som i utgangspunktet er fremmed for oss («Vi bygger flyktningmottak»). Sier denne teksten noe om disse tingene?
- Mange er sjenerte og synes det er pinlig med selskap og fest. Noen synes det er pinlig å bli invitert inn eller å invitere inn nye mennesker på selskap. Kan gjestfrihet også være forbundet

med noe pinlig? Er det kleint å være vennlig når det er utenom det «normale»? Og hva er «normalt»?

- Er det bare det selvpoptatte (jordstykker, okser og giftermål) som preger unnskyldningene?
- Hvis en av de opprinnelige gjestene likevel kom, hva tror du han/hun ville tenkt om de andre gjestene?
- Hva tenker du at konfirmantene og kirka ellers kan gjøre for å vise gjestfrihet?

Avslutning

Hvis ønskelig kan en avslutte med salmer og bønn.
Her er et forslag:

Nos 541: "Det fins et hellig kall til å forandre og skape fred med ansvar for hverandre."

eller:

Nos 732: "På veiene ute i verden går de om har mistet sitt hjem"

Lystenningsted

Kan innledes med siste strofe fra salmen over:

"Du er verdifull og viktig her."

La ditt lys skape fred!

(Alle tenner et lys hver.)

543 "Vi kommer til deg i bønn, du vår Far, du ser oss alle, hver tanke vi har."